

Dosarul nr. 2ra-974/19

Prima instanță: Judecătoria Strășeni (jud: D. Mîrzenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Nina Fistican, reprezentată de avocatul Dorin Cojocaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Fistican împotriva lui Grigore Brașovean cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Grigore Brașovean, s-a casat hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoria Strășeni și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 28 aprilie 2016 Nina Fistican a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Brașovean cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 14 noiembrie 1999 s-a căsătorit cu Grigore Brașovean, iar la 28 mai 2000 s-a născut copilul lor XXXXX.

Având în vedere comportamentul dolosiv a pârâtului după căsătorie, inclusiv faptul că abuza des de alcool, neglija toată familia, Nina Fistican s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Astfel, prin hotărârea din 29 martie 2002 a Judecătoria Strășeni s-a desfăcut căsătoria încheiată între Grigore Brașovean și Nina Fistican, copilul minor XXXXX a fost lăsat la educația mamei și s-a dispus încasarea din contul pârâtului a pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de ½ din toate veniturile, până la atingerea majoratului.

În continuare reclamanta a subliniat că din luna aprilie 2008, conform ultimului cupon eliberat de ÎS „Poșta Moldovei”, pârâtul nu și-a mai onorat obligațiile de a achita pensia alimentară, mai mult ca atât nici nu s-a interesat de condițiile și educația copilului său minor.

A invocat reclamanta că separarea copilului de unul din părinți este o problemă deosebit de complicată, multiaspectuală, cu repercusiuni și influențe psihologice, sociale și juridice, fiind important a pune în prim plan interesul

superior al copilului.

În aceeași ordine de idei, reclamanta a precizat că Grigore Brașovean a achitat ultima oară pensia alimentară în luna aprilie 2008, deși potrivit hotărârii din 29 martie 2002, urma să achite până la atingerea majoratului de către XXXXX, adică luna mai 2018.

Totodată, reclamanta a enunțat că din anul 2008 pârâtul este plecat peste hotarele țării, iar la moment despre el nu se cunoaște nimic.

La fel, a invocat că Grigore Brașovean abuza de alcool, aplica violența față de reclamantă și copilul minor.

În același sens, reclamanta a menționat că este angajată în câmpul muncii, astfel așa cum a crescut și a educat copilul minor de una singură, va putea și pentru viitor să întreprindă toate acțiunile necesare pentru ai crea copilului său un mod de viață adecvat.

În acest context, reclamanta a solicitat decăderea din drepturile părintești a cetățeanului Grigore Brașovean față de copilul minor XXXXX și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni s-a admis acțiunea și s-a decăzut Grigore Brașovean din drepturile părintești asupra minorului XXXXX.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Grigore Brașovean, s-a casat integral hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Nina Fistican împotriva lui Grigore Brașovean cu privire la decăderea din drepturile părintești ca fiind neîntemeiată.

La 27 martie 2019 Nina Fistican, reprezentată de avocatul Dorin Cojocaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material, precum și a apreciat arbitrar probele, astfel că, un criteriu important sunt declarațiile copilului minor.

La fel, a evidențiat că intervenientul accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Strășeni nu a fost citată pentru prezentul proces, deși în primă instanță, ultima a susținut poziția recurentei.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea integrală a deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Strășeni.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 ianuarie 2019, iar recursul a fost depus la 27 martie 2019.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nina Fistican, reprezentată de avocatul Dorin Cojocar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât

condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nina Fistican, reprezentată de avocatul Dorin Cojocaru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nina Fistican, reprezentată de avocatul Dorin Cojocaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas